

Sygn. akt V KK 284/13

POSTANOWIENIE

Dnia 27 listopada 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Edward Matwijów

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 27 listopada 2013 r.

sprawy **M. J.**

skazanego z art. 280 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.,

z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 16 maja 2013 r., utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w S. z dnia 5 lutego 2013 r.

p o s t a n o w i ł:

działając na podstawie art. 535 § 3 k.p.k. oraz art. 624 § 1 w zw. z art. 518 k.p.k.

- 1. oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną,**
- 2. zwolnić skazanego M. J. od ponoszenia kosztów sądowych postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

M. J. został skazany wyrokiem Sądu Okręgowego z dnia 5 lutego 2013 r., sygn. akt III K 131/12, za popełnienie przestępstwa z art. 280 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., na karę 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 46 § 1 k.k., Sąd zasądził od M. J. na rzecz P. K. kwotę 1110 zł tytułem naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem.

Od tego wyroku apelację wywiódł obrońca oskarżonego, który zarzucił:

1. obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść zaskarżonego wyroku, tj.

- a) art. 167 k.p.k. z powodu nieprzeprowadzenia z urzędu dowodu z opinii biegłego sądowego z dziedziny medycyny sądowej na okoliczność ustalenia,

którą ręką posługuje się oskarżony, a także stwierdzenia, którą ręką przeważająco włada osoba na zabezpieczonym nagraniu z monitoringu,

b) art. 4 i 7 k.p.k. z powodu:

- dowolnej, jednostronnej i wybiórczej oceny dowodów zgromadzonych w niniejszej sprawie, tj. zeznań świadka [...],
- dowolnej i jednostronnej oceny wyjaśnień oskarżonego M. J.

Na tej podstawie autor apelacji wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku przez uniewinnienie oskarżonego M. J. od zarzucanego mu czynu, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w S.

Po rozpoznaniu apelacji Sąd Apelacyjny wyrokiem z dnia 16 maja 2013 r., zaskarżony wyrok utrzymał w mocy, uznając apelację obrońcy oskarżonego za oczywiście bezzasadną.

Od prawomocnego, kończącego postępowanie, wyroku Sądu Apelacyjnego w /.../ kasację wniósł obrońca skazanego M. J., który podniósł zarzut rażącego naruszenia prawa, które mogło mieć istotny wpływ na treść orzeczenia, a mianowicie:

- naruszenie przepisów prawa procesowego, tj. art. 4 k.p.k. i 7 k.p.k, przez zaakceptowanie w toku kontroli instancyjnej wadliwie dokonanej oceny dowodów przez Sąd Okręgowy, tj. zeznań świadków [...],
- naruszenie przepisów prawa procesowego, tj. art. 433 § 2 k.p.k. w zw. z art. 457 § 2 k.p.k. poprzez nienależyte ustosunkowanie się do zarzutów i wniosków zawartych w apelacji obrońcy od wyroku Sądu pierwszej instancji, a w szczególności pominięcie, iż zarzut nieprzeprowadzenia z urzędu dowodu z opinii biegłego sądowego z dziedziny medycyny sądowej dotyczył również stwierdzenia, którą ręką przeważająco włada osoba na zabezpieczonym nagraniu z monitoringu.

Na tej podstawie autor kasacji wniósł o uchylenie wyroku Sądu Apelacyjnego oraz utrzymanego nim w mocy orzeczenia Sądu pierwszej instancji i przekazanie sprawy M. J. do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w S.

We wniesionej pisemnej odpowiedzi na kasację prokurator Prokuratury Apelacyjnej wniósł o oddalenie kasacji, jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Na wstępie stwierdzić należy, że żaden z zarzutów podniesionych w kasacji, w realiach niniejszej sprawy, nie mógł stanowić podstawy do wzruszenia prawomocnego orzeczenia.

Sformułowane w kasacji zarzuty były już podnoszone w apelacji, do których Sąd odwoławczy odniósł się stwierdzając, że dokonana przez Sąd pierwszej instancji ocena materiału dowodowego jest pełna, szczegółowa i bezstronna, nie narusza granic swobodnej oceny dowodów, jest zgodna z zasadami wiedzy i doświadczenia życiowego.

Bez potrzeby ponownego przytaczania argumentacji Sądu Apelacyjnego, stwierdzić należy, iż uważna lektura uzasadnienia orzeczenia tego Sądu prowadzi do wniosku, że w sposób drobiazgowy i wnikliwy poddane zostały kontroli zarzuty obrońcy skazanego, dotyczące oceny zeznań świadków wymienionych w kasacji.

Zupełnie nieuprawniony jest zarzut o zmarginalizowaniu wskazanych w apelacji różnic i niespójności w zeznaniach świadków [...].

Na s. 9 i 10 uzasadnienia zaskarżonego wyroku Sądu Apelacyjnego, Sąd ten odniósł się do zarzutu obrońcy – pominięcia przeprowadzenia z urzędu dowodu z opinii biegłego z zakresu medycyny sądowej celem ustalenia, „którą ręką przeważająco włada osoba na zabezpieczonym nagraniu z monitoringu”.

Trafnie też stwierdził, że dla ustalenia sprawstwa przypisanego oskarżonemu czynu, wobec stwierdzenia, że jest on oburęczny, bez znaczenia jest fakt, czy jest on osobą leworęczną czy też praworęczną.

Podnoszony w związku z tą kwestią zarzut obrazy art. 457 § 3 k.p.k., jest zupełnie chybiony.

Mając to wszystko na uwadze, kasację obrońcy należało oddalić jako oczywiście bezzasadną.